

บันทึกสรุปบทเรียนจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เรื่องที่แลกเปลี่ยน กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและจำหน่ายเนื้อสัตว์ สำหรับสัตว์ปีก สุกร และสัตว์เคี้ยวเอื้อง
วันที่ดำเนินกิจกรรม วันพฤหัสบดีที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น.

ชื่อผู้บันทึก นางสาวสุภาภรณ์ ลีเจริญ

วัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่ม ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและจำหน่ายเนื้อสัตว์
สำหรับสัตว์ปีก สุกร และสัตว์เคี้ยวเอื้อง

ขอบเขตเนื้อหา ๑. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

๒. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

๔. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับ
แจ้งการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

๕. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การกำหนดโรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะ
ใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

๖. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ในสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์
หรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า เพื่อการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

๗. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง แบบรายงานการตรวจโรคและพิสูจน์โรคสัตว์ พ.ศ. 2562

๘. ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ขั้นตอนการพัฒนา

๑. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฟังการบรรยายจากวิทยากรระบบการประชุมออนไลน์ (Zoom meeting)

๒. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยน ข้อคิดเห็น ชักถาม และแลกเปลี่ยนประสบการณ์

การประเมินผลการเรียนรู้

การซักถาม

รายชื่อผู้เข้าร่วม

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	กลุ่มงาน
๑	นางสาวปิยนุช พุ่มไม้ชัยพฤกษ์	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒	นางสาวนิตารัตน์ ล้อมวงษ์	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๓	นางสาวสุชาดา กาวีเปิบ	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๔	นางสาวศศิวิมล จันสุตะ	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๕	นางสาวกฤษิญา ไสภณสิริ	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๖	นางสาวรัตติยา มั่นทรัพย์	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๗	นางสาวทิพย์วัลย์ สืบเนียม	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๘	นางอรรรณ ปานเขียว	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๙	นายภาณุวัฒน์ ตีบกลาง	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๐	นางสาวจรรยา นาคี	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๑	นางสาวชนากานต์ ชูสุวรรณ	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๒	นางสาววัลยา โประณะ	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๓	นางสาวสุภาวดี แก้วเพชร	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๔	นางสาวภัทรวดี โพธิ์หล้า	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๕	นางสาวชญญาศิริ รัตนเกษ	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๖	นายพิทวัส พรหมสิงห์	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๗	นายพยุงค์ศักดิ์ แสนโคตร	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๘	นางวลัยรัตน์ วงศ์ชมภู	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๑๙	นางสาวชัชชลัย กุลประทีปปัญญา	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๐	นางสาวเจ้าสกุล สุริยาพรชัย	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๑	นางสาวอนงค์นาฏ โรจนรัตน์	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๒	นางสาวเกษร อรรถเมธี	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๓	นางสาวกชกร แก่นจันทร์ดา	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๔	นางสาวปภาวรินทร์ ชมสวัสดิ์	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๕	นางสาวกุลวดี ทวนดำ	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๖	นางสาวมารีษา บุญชูวงศ์	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๗	นางสาวศรุตตา แก้วกระโทก	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๘	นางสาวพรพัชรา นารโท	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๒๙	นายเกรียงไกร ศรีวิระ	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๓๐	นางสาวธนัชฐา เจริญเกียรติกุล	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๓๑	นางสาวฉัตรทิศา บุญเสียมพงษ์	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๓๒	นายประพัฒน์ เกิดทรัพย์	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๓๓	นางสาวนริศรา ยิ่งกำแหง	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์
๓๔	นางสาวณัฐจินันท์ เพียรดี	นักวิทยาศาสตร์	กลุ่มตรวจสอบมาตรฐานด้านการปศุสัตว์

บันทึกสรุปบทเรียน

๑. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

- การควบคุมการฆ่าสัตว์ได้โอนมาเป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นและกฎหมายว่าด้วยอากรการฆ่าสัตว์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์ไปในทางเรียกอากรจากการฆ่าสัตว์เป็นส่วนสำคัญ จึงมีวิธีการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมและขาดการควบคุมในการทางที่จะให้การฆ่าสัตว์เป็นไปโดยถูกต้องสุจริต อันจะเป็นผลป้องกันมิให้เป็นภัยแก่ประชาชนผู้บริโภคเนื้อสัตว์ จึงสมควรตรากฎหมายขึ้นใหม่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

- พนักงานตรวจโรคสัตว์ หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งอธิบดีหรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

- ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่ได้รับอนุญาตให้ฆ่าได้นั้นเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคและหรือมีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ใช้ใบอนุญาตให้ฆ่าสัตว์ และแยกสัตว์นั้นไว้พิสูจน์ได้

- เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตราอนุญาตที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

๒. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้เกิดภาวะขาดแคลนเนื้อสัตว์สำหรับบริโภคในหลายพื้นที่ของประเทศทำให้ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ในระยะยาวเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างแท้จริงจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นการค้าแบบเสรีไม่ให้มีการผูกขาด สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

- พนักงานตรวจโรคสัตว์ หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งอธิบดีหรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

๓. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพโดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์รวมถึงการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

- พนักงานตรวจโรคสัตว์ หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

- พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

- พนักงานท้องถิ่น หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๔. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับ

แจ้งการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

- ผู้ประสงค์ทำการ ฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์หรือนอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งรายละเอียดต่อพนักงานท้องถิ่น ณ ที่ทำการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่โรงฆ่าสัตว์ หรือสถานที่ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่

- ถ้าฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก ให้แจ้งรายละเอียดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ โรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกนั้น

ทั้งนี้ วันและเวลาสิ้นสุดการฆ่าสัตว์ต้องไม่เกิน 36 ชั่วโมงนับจากวันและเวลาที่เริ่มการฆ่าสัตว์

โดยการแจ้งการฆ่าสัตว์ แจ้งล่วงหน้าได้ไม่เกิน 7 วันก่อนทำการฆ่าสัตว์ยื่นเอกสารและหลักฐาน

ดังนี้

(๑) แบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

(๒) ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือหนังสือรับรองแหล่งที่มา

- เมื่อแจ้งฆ่าสัตว์เรียบร้อยแล้ว ให้ชำระค่าอากรการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกหลักฐานการรับแจ้งการฆ่าสัตว์ในแบบแจ้งและตอบรับการฆ่าสัตว์

- เมื่อได้รับการตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ และแสดงหลักฐานต่อผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์และพนักงานตรวจโรคสัตว์

- ต้องทำการฆ่าสัตว์ตามรายละเอียดที่ระบุไว้ในเอกสารตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์เท่านั้น

๕. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การกำหนดโรคหรือลักษณะของสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

๖. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ในสัตว์ที่ฆ่าในโรงฆ่าสัตว์หรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า เพื่อการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

- เมื่อแจ้งชนิด จำนวน แหล่งที่มา วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์หรือสถานที่ฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งชำระอากรแล้ว ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ปฏิบัติดังนี้

(๑) ตรวจสอบแหล่งที่มา ประวัติการเลี้ยง การรักษา วัคซีน ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาด ตรวจสอบแบบตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ การชำระค่าอากร

(๒) ตรวจสอบสวัสดิภาพสัตว์

(๓) ตรวจสอบสุขภาพสัตว์ ต้องไม่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะทำการฆ่านั้นเป็นโรคหรือสงสัยว่าเป็นโรค หรือมี/สงสัยว่ามีสารตกค้าง หรือมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร

โดยถ้าเป็นโรคหรือสงสัยว่าเป็นโรค หรือมี/สงสัยว่ามีสารตกค้าง หรือมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้ดำเนินการดังนี้ สั่งงดการฆ่าสัตว์ และให้แยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์จนกว่าจะทราบผลจากห้องปฏิบัติการ เก็บตัวอย่างส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการของกรมปศุสัตว์ ซึ่งถ้าผลปรากฏว่าสัตว์นั้นเป็นโรคหรือมี/สงสัยว่ามีสารตกค้าง หรือมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์นั้นแจ้งพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ คินอาการการฆ่าสัตว์ กรณีที่เกิดโรคระบาดให้ปฏิบัติตามกฎหมายโรคระบาดสัตว์ ถ้าสัตว์นั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้าง ให้มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้น

ก่อนการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจเนื้อสัตว์ โดยการสังเกต สัมผัส พิสูจน์กลิ่น ทั้งนี้ ต้องระมัดระวังและป้องกันไม่ให้เนื้อสัตว์ที่ตรวจพิสูจน์เกิดการปนเปื้อน

ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ รายงานการตรวจโรคและพิสูจน์โรคสัตว์ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ทราบทุกเดือนภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

๗. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง แบบรายงานการตรวจโรคและพิสูจน์โรคสัตว์ พ.ศ. 2562

- พนักงานตรวจโรคสัตว์ดำเนินการตรวจโรคและพิสูจน์ บันทึกลงในแบบรายงานการตรวจสัตว์ และแบบรายงานการตรวจเนื้อสัตว์

- รวบรวมข้อมูลผลการตรวจโรคและพิษุนจของเดือนที่ปฏิบัติงาน และบันทึกลงในแบบสรุปรายงานการตรวจสัตว์/เนื้อสัตว์

๘. ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

- เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

- ถ้าสัตว์เป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ไม่เหมาะสมใช้เป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำลายทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

- เนื้อสัตว์ ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายความว่า เนื้อสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

- การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายความว่า การรับรองว่าเนื้อสัตว์ผ่านการตรวจโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ มีความเหมาะสมที่จะนำเนื้อสัตว์ไปจำหน่ายเพื่อวัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) เพื่อการบริโภคของมนุษย์

(๒) นำไปผลิตหรือใช้เป็นอาหารสัตว์

(๓) วัตถุประสงค์อื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริโภคโดยให้ระบุวัตถุประสงค์ของการจำหน่ายให้

ชัดเจน

- ใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายความว่า เอกสารรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ออกโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

- ตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายความว่า เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้รับรองเนื้อสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

- บรรจุภัณฑ์ ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายความว่า ภาชนะหรือวัสดุที่ใช้บรรจุหรือห่อหุ้มเนื้อสัตว์ ไม่ว่าจะด้วยการใส่หรือวิธีการใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้เนื้อสัตว์ได้รับการปนเปื้อน

- สถานที่ปลายทาง ตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายความว่า

(๑) สถานที่รับเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์

(๒) สถานที่รับเนื้อสัตว์จากสถานที่ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

(๓) สถานที่รับเนื้อสัตว์จากสถานที่ชำแหละเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า

- เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าเนื้อสัตว์นั้นเหมาะสมต่อการจำหน่าย ให้รับรองให้จำหน่าย จัดทำใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ อนุญาตให้นำเนื้อสัตว์บรรจุลงในบรรจุภัณฑ์ (ตราประทับรับรองให้จำหน่ายวันที่สัตว์เข้าฆ่า รหัสในการบ่งชี้ชุดการผลิต) ให้ถือว่าเนื้อสัตว์นั้นได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

- พนักงานตรวจโรคสัตว์จัดทำรายงานผลการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามแบบรายงานการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

- ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

- การตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า และการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้